

فرا تحلیل مطالعات انجام شده درباره عوامل مؤثر بر ترس از جرم در بین شهروندان ایرانی

سیمین افشار،* محمدباقر علیزاده اقدام،** محمد عباسزاده،*** کمال کوهی****

چکیده

ترس از جرم با توجه به آثار و پیامدهای مخربی که بر روی زندگی شهروندان دارد، یکی از مهم‌ترین موضوعات مطالعه‌ای جامعه‌شناسی، مطالعات شهری و جرم‌شناسی است. هدف پژوهش حاضر مطالعه عوامل مؤثر بر ترس از جرم در بین شهروندان ایرانی با استفاده از روش فراتحلیل است. بدین منظور در این نوشتار پژوهش‌هایی که درباره ترس از جرم در ایران انجام شده‌اند؛ مطالعه و پس از حذف پژوهش‌های اسنادی و مروری، ۱۹ پژوهش به عنوان نمونه آماری انتخاب شده است. برای تحلیل اطلاعات جمع‌آوری شده از پژوهش‌های مذکور پس از کدگذاری، از برنامه فراتحلیل جامع (CMA2) برای انجام محاسبات آماری فراتحلیل استفاده شده است. یافته‌های پژوهش بیانگر آن است که بی‌سازمانی اجتماعی، تجربه قربانی شدن، حضور پلیس، اعتماد اجتماعی، کنترل اجتماعی، و تعلقات و پیوندهای محله‌ای مهم‌ترین عوامل تأثیرگذار بر ترس از جرم در پژوهش‌ها هستند. توجه بسیار کم رشته‌های مطالعات شهری، جغرافیا، حقوق و روان‌شناسی به موضوع ترس از جرم، غلبه روش پیمایشی، عدم فرضیه و عدم گزارش اعتبار پژوهش، و کلی و غیر قابل اجرا بودن راهکارهای ارائه شده در پژوهش‌های انجام شده درباره ترس از جرم، از مهم‌ترین نقاط ضعف این پژوهش‌ها هستند.

کلیدواژه‌ها: ترس از جرم، بی‌سازمانی اجتماعی، تجربه قربانی شدن، کنترل اجتماعی، فراتحلیل.

* دانشجوی دکتری جامعه‌شناسی اقتصادی و توسعه دانشگاه تبریز (نویسنده مسئول)

simin_afshar@yahoo.com

aghdam1351@yahoo.com

** استاد گروه جامعه‌شناسی دانشگاه تبریز

m.abbaszadeh2014@gmail.com

*** استاد گروه جامعه‌شناسی دانشگاه تبریز

k.koohi@tabrizu.ac.ir

**** دانشیار موسسه تحقیقات اجتماعی دانشگاه تبریز

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۲/۱۰ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۱۱/۱۷

مسائل اجتماعی ایران، سال دهم، شماره ۱، بهار و تابستان ۱۳۹۸، صص ۵-۲۶

۱. مقدمه و بیان مسئله

امروزه با گسترش شهرنشینی و توسعه شهرهای بزرگ، شهرها با مسائل و چالش‌های فراوانی همچون تراکم جمعیت، کاهش روابط خویشاوندی و همسایگی، کاهش تعلق‌ها و پیوندهای محله‌ای، کاهش تعامل‌ها و پیوندهای اجتماعی، افزایش مهاجرت به شهرها، و حاشیه‌نشینی، و... روبه‌رو هستند. این عوامل شهرهای کشورهای در حال توسعه را به مهم‌ترین مراکز جرایم و ناهنجاریهای اجتماعی تبدیل کرده است. همچنین وجود چنین مسائلی موجب می‌شود شهروندان درباره چگونگی برخورد با جرایم و انحرافات اجتماعی دچار ترس و نگرانی باشند. ترس از جرم به میزان هراس اجتماعی، اضطراب عمومی، دلهره، و نگرانی نسبت به قربانی شدن خود، فامیل، فرزندان، و خویشاوندان در قبال جرایم اجتماعی در جامعه اشاره دارد (سهراب‌زاده و همکاران، ۱۳۹۳: ۸۸). ترس از جرم همان احساس ناامنی است که فرد آن را در برخورد با نشانه‌های بی‌نظمی و عدم کنترل در جامعه تجربه می‌کند (عشایری و همکاران، ۱۳۹۶: ۱۲۶). در واقع، ترس از جرم با مفهوم «بی‌نظمی» ارتباط تنگاتنگی دارد (جکسون، ۲۰۰۴؛ ورال، ۲۰۰۶؛ پیسیلتلی و پرلا، ۲۰۱۷).

ترس از جرم با توجه به تأثیرات و پیامدهای منفی و مخربی که در زندگی روزمره افراد دارد یکی از موضوعات مهم برای پژوهش‌های دانشگاهی و پلیسی است (اسکاربور و همکاران، ۲۰۱۰). از پیامدهای ترس از جرم می‌توان به بروز افسردگی، استرس و فشارهای روانی، انزوا، افزایش میزان اضطراب (بروین و همکاران، ۲۰۰۰؛ نیکولسن، ۲۰۱۰)، کاهش سلامت جسمانی (برون و همکاران، ۲۰۱۴)، کاهش احساس بهزیستی و سلامت روانی (لورانس و همکاران، ۲۰۱۲؛ داودل و سانتوچی، ۲۰۰۳)، افزایش نارضایتی اجتماعی (سیرجی و کرنول، ۲۰۰۲)، کاهش کیفیت زندگی و امنیت (ویلسون-دونگز، ۲۰۰۵؛ دولان و پیژگود، ۲۰۰۷)، کاهش روابط و پیوندهای اجتماعی (استافورد و همکاران، ۲۰۰۷)، تضعیف همبستگی گروهی (هاملشیم و همکاران، ۲۰۱۱)، افزایش بی‌اعتمادی، و کاهش تعاملات اجتماعی (کوک و فاکس، ۲۰۱۱) و... اشاره کرد.

ترس از جرم به عنوان یک حوزه مطالعاتی، از سال ۱۹۶۰ در خارج از کشور به رسمیت شناخته شده است. از دهه ۱۹۷۰ به بعد، این حوزه توجه بسیاری از محققان را برانگیخت و آنها شروع به مطالعه رابطه ویژگی‌های جمعیت‌شناختی با ترس نمودند (احمدی و همکاران، ۱۳۹۱: ۲). در ایران نیز در سال‌های اخیر (از سال ۱۳۸۵) تحقیقات بسیاری درباره ترس از جرم انجام شده است. نتایج این پژوهش‌ها به دلیل تعدد و تنوع اهداف، جامعه آماری، نمونه‌ها، و طرح تحقیق پژوهش‌ها، پراکنده، نارسا، و غیرکاربردی‌اند؛ که بیشتر پیش‌فرض‌های ضمنی، پژوهش

فرا تحلیل مطالعات انجام شده در زمینه عوامل مؤثر بر ترس از جرم در بین شهروندان ایرانی

در این حوزه را با نوعی پیش‌داوری مواجه می‌کند. همچنین در سال‌های اخیر، با افزایش تحقیقات در حوزه‌های گوناگون علوم و مواجهه جامعه علمی با انبوهی از اطلاعات، به این نتیجه رسیده‌اند که اطلاع و تسلط بر همه ابعاد یک رشته و به روز بودن در یک زمینه بسیار دشوار است. از این رو انجام پژوهش‌های ترکیبی - که عصاره پژوهش‌های انجام شده پیشین در موضوعی خاص را به شیوه نظام‌دار و علمی فراروی پژوهشگران قرار می‌دهد - گسترش یافته است. علاوه بر این، «از آنجایی که ذهن انسان توانایی ترکیب و تنظیم داده‌های حاصل از مطالعات فراوان را ندارد، به ناچار باید از روشی استفاده کرد که با به کارگیری الگوی علمی معمول این وظیفه را انجام دهد. یکی از این روش‌ها که به فرا تحلیل موسوم است، می‌کوشد دانشمندان را در یافتن ارتباط جدید میان تعداد زیادی از پژوهش‌ها که پیش از این انجام شده‌اند و ترکیب یافته‌های آنها با استفاده از فنون دقیق ریاضی و آمار یاری کند» (قربانی‌زاده و همکاران، ۱۳۹۲: ۱۷۹). «هدف فرا تحلیل، صرفاً خلاصه کردن مجموعه کاملی از ادبیات تحقیق با محاسبه یک اندازه اثر با تعیین سطوح شاخص نیست، بلکه سعی می‌کند چگونگی ویژگی‌های روش‌شناختی مطالعات و عوامل دخیل در اندازه اثر نیز مطالعه شود» (شکر بیگی و مستمع، ۱۳۹۳: ۱۵۴). بنابراین انجام فرا تحلیل در حوزه ترس از جرم می‌تواند در پاسخ به پرسش‌های زیر مفید واقع شود: در پژوهش‌های مربوط به ترس از جرم در ایران چه متغیرها، نظریه‌ها، الگوهای مفهومی، و فرضیه‌هایی استفاده شده است؟ راهکارهای پیشنهادی بیشتر در چه سطحی (کلان، میانه، خرد) ارائه شده است؟ کدام عامل مؤثر بر ترس از جرم در ایران تأثیر بیشتری دارد؟

۲. مبانی نظری

بعد از سال ۱۹۶۰، مفهوم ترس از جرم به ادبیات رشته‌های جرم‌شناسی، جامعه‌شناسی، روان‌شناسی و مطالعات شهری وارد شد و درباره آن دیدگاه‌های نظری متعددی نیز ارائه شده است که سعی در تبیین پدیده ترس از جرم داشته‌اند. از مهم‌ترین دیدگاه‌های نظری ترس از جرم می‌توان به نظریه‌های زیر اشاره کرد:

۱-۲. رویکرد بی‌سازمانی اجتماعی. «این رویکرد بر رابطه بین سه مفهوم ساختار محله، کنترل اجتماعی و جرم متمرکز است. در واقع، این رویکرد تفاوت‌های مکانی به ویژه ساختار محله‌ها را جهت تبیین ترس از جرم در مرکز توجه قرار می‌دهد» (احمدی و عربی، ۱۳۹۲: ۴۳). رویکرد بی‌سازمانی اجتماعی در قالب مدلی سه‌گانه به مسئله ترس از جرم می‌پردازد: مدل تنوع خرده فرهنگی، مدل بی‌نظمی اجتماعی، و مدل نگرانی اجتماعی.

«بر اساس مدل تنوع خرده فرهنگی، اجتماعاتی که در آنها تنوع قومی و نژادی بسیاری وجود دارد و این اقوام هر یک بدون پیوند با کلیت اجتماع از آداب و رسوم خود پیروی می‌کنند،

ترس از جرم بیشتر خواهد بود» (سراجزاده و گیلانی، ۱۳۸۸: ۲۲۶). در واقع، «طبق دیدگاه تنوع خرده فرهنگی، ترس از جرم نتیجه زندگی در محیطی مملو از زمینه‌های فرهنگی گوناگون است. هر چه فرد در محیط اطراف خود شاهد وجود گروه‌های قومی و خرده فرهنگی گوناگونی باشد که با او غریبه و متفاوت هستند، میزان ترس از جرم بیشتری را تجربه می‌کند. بر اساس این مدل نظری، ترس از جرم از ناتوانی افراد در تفسیر رفتارهای متفاوت قومی و فرهنگی نشئت می‌گیرد» (نیازی و همکاران، ۱۳۹۴: ۱۹۸).

«مدل بی‌نظمی رابطه مثبتی بین تصور فرد از محیط اجتماعی و فیزیکی و ترس از جرم می‌بیند. بی‌نظمی هم در اشکال محیطی و فیزیکی و هم در اشکال اجتماعی نشان دهنده ضعف کنترل اجتماعی و فقدان توجه به محیط پیرامونی فرد است و در نهایت خطر قربانی شدن را در میان افراد می‌دهند» (سراجزاده و گیلانی، ۱۳۸۸: ۲۲۶؛ احمدی و عربی، ۱۳۹۲: ۴۴). بر اساس مدل نگرانی اجتماعی، ترس از جرم به نگرانی در مورد زوال اجتماع بستگی دارد. از این‌رو، هر چه پیوندهای محلی ضعیف‌تر باشد، ترس از جرم بیشتر است. در واقع «نگرانی اجتماعی یکی از متغیرهای ارتباط‌دهنده بی‌نظمی و ترس از جرم در نظر گرفته می‌شود. از نظر برخی محققان وقتی مردم نشانه‌های بی‌نظمی محیطی را می‌بینند و احساس می‌کنند قبلاً وضعیت این‌گونه نبوده، احساس ترس در آنها شکل می‌گیرد» (صدیق سروستانی و نصراصفهانی، ۱۳۹۱: ۱۵۳).

۲-۲. نظریه کنترل اجتماعی. «کنترل اجتماعی به ساختارهایی اطلاق می‌شود که جامعه برای واداشتن اعضایش به سازگاری و جلوگیری از ناسازگاری به کار می‌برد. به بیان دیگر، کنترل اجتماعی به مجموع عوامل محسوس و نامحسوس که یک جامعه در جهت حفظ هنجارها و معیارهای خود به کار می‌برد و مجموع موانعی که به قصد جلوگیری افراد از کجروی اجتماعی در راه آنان قرار می‌دهد، گفته می‌شود. در واقع، کنترل اجتماعی را می‌توان مجموعه‌ای از منابع مادی و نمادینی دانست که در اختیار جامعه قرار دارد و برای حصول اطمینان از هم‌نوایی رفتاری اعضای خود با اصول و مقرراتی از پیش تعیین‌شده و مورد تأیید، از آن استفاده می‌کند» (ستوده، ۱۳۹۳: ۱۳۴-۱۳۳). «از دیدگاه کنترل اجتماعی، ترس از جرم فقط واکنش عاطفی به تجربه قربانی شدن نیست؛ بلکه پیامد از بین رفتن کنترل اجتماعی است. ترس زمانی رخ می‌دهد که ساکنان به این نتیجه می‌رسند که سازوکارهای کنترل اجتماعی و ارزش‌ها و معیارهایی که پیش از این، رفتارهای ساکنان محل را تعیین می‌کرد، دیگر تأثیر زیادی ندارند. براساس رویکرد کنترل اجتماعی، سازوکارهای بازدارنده ترس از جرم شامل تلقی همسایگان از ظرفیت‌های کنترل اجتماعی رسمی و غیررسمی است. به عبارت دیگر، کیفیت اجتماع از طریق عرف‌های مرسوم محلی، هنجارها و مجازات غیررسمی یا با قواعد رسمی و تنظیماتی حفظ می‌شود که به

فرا تحلیل مطالعات انجام شده در زمینه عوامل مؤثر بر ترس از جرم در بین شهروندان ایرانی

وسيله نهادهاى دولتى اعمال مى شوند. تلقى افراد از تخريب سازوکارهاى کنترل اجتماعى رسمى و غيررسمى، نگرانى هاى اجتماعى شديد و ترس بيشترى را از جرم در پى خواهد داشت» (رشادى و همکاران، ۱۳۹۵: ۶۷۸).

۲-۳. نظريه پنجره هاى شکسته. «اين نظريه را دو جرم شناس آمريکايى به نام هاى جيمز ويلسون و جورج كلينگ (۱۹۸۲) مطرح کرده اند. اين بيانگر پيوند مستقيمى ميان ظاهر آشفته و بي نظم خيابان ها و ساختمان ها و وقوع جرم وجود دارد. اين ديده گاه بيانگر آن است که پيوند مستقيمى ميان ظاهر آشفته و بي نظم خيابان ها و ساختمان ها و وقوع جرم وجود دارد.

اگر حتى يک پنجره شکسته در يک محله بدون تعمير به همان حال باقى بماند، مى تواند نشانه و پيامى براى مجرمان بالقوه باشد که پليس و اهل محل اعتنايى به اوضاع محله ندارند. پنجره شکسته ممکن است با نشانه هاى ديگرى از آشفتگى و بي نظمى همراه شود- ديوارهاى کثيف، زباله، خرابى و ماشين هاى اوراق شده. آن گاه چنين منطقه اى فرايند تدريجى انحاط و زوال را آغاز مى کند و اهالى محترم و آبرومند درصدد ترک محل بروايند آمد و جاى خود را به کجروى هاى تازه واردى مثل فروشندگان مواد مخدر، بي خانمان ها و زندانيان عفو مشروط خواهند داد» (گيدنز، ۱۳۹۴: ۳۱۲). در اين نظريه، «بي نظمى اجتماعى در اجتماع منجر به ترس از جرم، کناره گيرى ساکنان از اجتماع، کاهش ميزان کنترل اجتماعى غيررسمى و نهايتاً افزايش فراوانى و شدت بي نظمى و جرم مى شود. از نظر ويلسون و كلينگ شاخص هاى ساده بي نظمى (مثل پنجره هاى شکسته، افراد ولگرد) اگر مورد توجه قرار نگرفته و به حال خود رها شوند، مى تواند موجب افزايش جرايم شود. بي نظمى مهار نشده، ساکنان را هراسان مى کند به طورى که آنها به اين نتيجه مى رسند هنجارها و رفتارها از هم گسيخته شده، کنترل اجتماعى در همسايگى از بين رفته و مقامات رسمى و دولتى قادر به رفع اين معضلات نمى باشند. لذا با کنار کشيدن خود، سطح کنترل اجتماعى غيررسمى کاهش يافته و اين امر به نوبه خود موجب بي نظمى بيشتر و حتى افزايش جرم مى شود» (ربانى و همتى، ۱۳۸۷: ۶۶).

۲-۴. نظريه فضاى قابل دفاع شهرى. «اسکار نيومن (۱۹۹۶) معمار آمريکايى، مبتکر نظريه اى است با نام نظريه «فضاى قابل دفاع» که به بحث پيشگيرى از جرم در قالب طراحى شهرى و آمائش محيط مادى مى پردازد» (المير، ۱۳۸۸: ۱۵۸). ويژگى هاى فضاهاى قابل دفاع شامل: مرزهاى واقعى، مرزهاى نمادين و فرصت هاى نظارتى است. به نظر وي آنچه در فضاى ناآشناى مناطق کلان شهرى بدان نياز است، فضاى قابل دفاع با تراکمی متوسط است؛ جايى که ساکنان محل را در دست دارند، کنترل مى کنند و از رفتار جنائى پيشگيرى مى کنند» (محسنى تيريزى و همکاران، ۱۳۹۰: ۵۶).

۲-۵. نظریه تأثیر رسانه. «رسانه‌ها با انعکاس اخبار مربوط به پدیده‌های جنایی، نگرش خاصی را به مردم تحمیل می‌کنند و چگونگی قضاوت و داوری آنان درباره جرم و عدالت کیفری را سازمان می‌دهند. این ابزارهای ارتباطی به سادگی می‌توانند از موضوعی کم اهمیت سوژه‌ای بسیار مهم بسازند و افکار عمومی را نسبت به پدیده‌ای خاص حساس کنند و یا برعکس از حادثه‌ای مهم، خبری خنثی و کم اهمیت بسازند. خبرنگاران، دبیران سرویس خبری روزنامه‌ها و مدیران مسئول تنظیم خبر و گزارش، با انتخاب موضوع و چگونگی انتقال این اطلاعات به مردم، نقش مؤثری در تعیین محدوده جرم و انحراف بازی می‌کنند» (سیدزاده ثانی و کرمانی، ۱۳۹۲: ۱۳۳). «آنها با انتخاب حوادث جنایی و نحوه انعکاس آن، در واقع محدوده رفتارهای مجاز را تعریف و معیارهایی را در این زمینه به جامعه ارائه می‌کنند. بدین ترتیب رسانه‌ها از یک سو توانایی تشدید احساس ناامنی، ترویج بزهکاری و تشویق افراد مستعد ارتکاب جرم را دارند و از سوی دیگر با ایفای نقش اطلاع‌رسانی مسئولانه و ترویج الگوهای زندگی سالم می‌توانند در کاهش وقوع جرم و تأمین احساس امنیت مؤثر باشند» (فرجیها، ۱۳۸۵: ۵۸).

۲-۶. نظریه آسیب‌پذیری. «از منظر فرضیه آسیب‌پذیری، برداشت و ادراک افراد از میزان آسیب‌پذیری در برابر قربانی شدن عامل اصلی ترس از جرم است. به عبارت دیگر آنهایی که خود را نسبت به دیگران آسیب‌پذیرتر تصور می‌کنند احساس ناامنی بیشتری دارند» (سهراب‌زاده و همکاران، ۱۳۹۳: ۹۸). اسکوگن و مکسفیلد^۱ (۱۹۸۱) درباره آسیب‌پذیری افراد در مقابل جرم، دو بُعد متمایز از یکدیگر را شناسایی کرده‌اند: یکی بعد فیزیکی و دیگری بعد اجتماعی. زنان و افراد سالخورده، دو گروهی هستند که از نظر فیزیکی، آسیب‌پذیر هستند. دومین بُعد مورد اشاره آنها، بُعد اجتماعی است که عنوان می‌دارد افرادی که به طور مرتب در معرض تهدید قربانی شدن قرار می‌گیرند، به لحاظ اجتماعی نسبت به جرم آسیب‌پذیر هستند. این شامل اقلیت‌های قابل رویت و نیز افرادی می‌شوند که پایگاه اقتصادی-اجتماعی پایین‌تری دارند (به نقل از عبدالملکی و همکاران، ۱۳۹۶: ۲۳۷).

۲-۷. نظریه قربانی شدن. «طبق این دیدگاه آنهایی که مستقیماً خود قربانی جرم می‌شوند و یا آنهایی که به طور غیرمستقیم از طریق شبکه‌های اطلاع‌رسانی محلی، گفتگوهای شخصی با دوستان، آشنایان، شایعات یا رسانه‌های جمعی مثل رادیو، تلویزیون و مطبوعات درباره جرایم و مشکلات مطلع می‌شوند، احساس ناامنی بیشتری نسبت به سایرین دارند. در حالی که قربانی شدن تا حدی بر ترس از جرم اثر دارد، اما دیدگاه قربانی شدن به‌طور غیرمستقیم در تلاش است تا توضیح دهد که تجربه‌های غیرمستقیم قربانی شدن، ترس از جرم را گسترده‌تر می‌کند. چنان‌که

1. Skogan & Maxfield

فرا تحلیل مطالعات انجام شده در زمینه عوامل مؤثر بر ترس از جرم در بین شهروندان ایرانی

کسانی که در مورد جرم می شنوند یا قربانیان جرایم را می شناسند، به طور غیرمستقیم قربانی شده اند» (حسنوند، ۱۳۹۱: ۱۲۳-۱۲۲).

«به طور کلی، بر اساس این دیدگاه بین تجربه بزه دیدگی و ترس از جرم ارتباط مستقیمی وجود دارد. البته در این رویکرد صرف بزه دیدگی فرد ملاک اصلی ترس نیست، بلکه آگاهی مستمر از حوادث جرمی و ارتباط با قربانیان جرایم و همچنین مشابهت های جنسی، سنی، موقعیتی با فرد قربانی و قرار گرفتن در شرایط مشابه قربانیان جرایم، در افزایش ترس از جرم مؤثر می باشد» (صادقی فسایی و میرحسینی، ۱۳۸۸: ۱۳۱).

۳. روش شناسی

پژوهش حاضر، به روش فراتحلیل^۱ انجام می گیرد. «فرا تحلیل را هنر ترکیب تحقیقات و تحلیل تحلیل ها می نامند و در واقع روش کمی برای تلفیق نتایج تحقیقات مستقل و مشابه و ترکیب یافته های آنها برای ارزیابی اثربخشی عمل آزمایشی است. این روش، رویکردی واضح، بدون ابهام و نظام مند دارد و سعی می کند پیامدهای سازگار با اهداف تحقیق را به دست آورد» (قربانی و حسن نانگیر، ۱۳۹۳: ۱۰). در تعریف دیگر، «فرا تحلیل عبارت از رویکرد کمی/ عددی است که برای ترکیب نظام مند و روش مند تحقیقات قبلی و آنچه محققان پیشین انجام داده اند برای دستیابی به جمع بندی درباره بدنه تحقیق و کشف دانش جدید انجام می شود. این روش کمی می تواند به اثربخشی یافته ها، کشف خلأ علمی، و برنامه ریزی برای پژوهش های جدید در زمینه موضوع کاربردی مورد نظر منجر شود» (لی، ۲۰۱۰: ۳۱۱).

«امروزه، فراتحلیل را به عنوان بخش آماری مرور نظام مند (XE مرور نظام مند)^۲ در نظر می گیرند که سؤال تحقیق مشخص و تعریف شده دارد و از روش های دقیق و منظم برای شناسایی، انتخاب و ارزیابی تحقیقات مرتبط، جمع آوری، و تحلیل داده ها از تحقیقاتی که شامل این مرور می شوند، استفاده می کنند» (پیگوت، ۲۰۱۲: ۷). در واقع، «در فراتحلیل، موضوع مورد نظر تحت مرور نظام مند قرار می گیرد تا مشخص شود که بر مبنای تحقیقات گذشته، اثر یک متغیر روی متغیر دیگر چقدر است. این روش مشابه تحقیقات مقطعی است که در آن به جای افراد، موضوع مورد مطالعه شده نتیجه تحقیقات است. فراتحلیل به نوعی مرور ادبیات است که در آن برای تلخیص یافته های پژوهش های مختلفی که روی موضوع واحدی انجام شده است، از روش های کمی استفاده می شود. فراتحلیل فقط زمانی به کار می رود که مطالعات مورد بررسی کمی باشند» (هومن، ۱۳۹۲: ۱۰). در فراتحلیل، ابتدا موضوع انتخاب می شود. سپس مسئله

-
1. Meta-Analysis
 2. Systematic Review

فرموله شده و مطالعاتی جمع‌آوری می‌شوند که با موضوع مرتبط بوده و همگی فرضیه یکسانی را بررسی کرده‌اند. مشخصه‌های مطالعات کدگذاری و استخراج شده، آماره‌ها و میانگین و سایر داده‌های آماری به اندازه اثر تبدیل می‌شود. در نهایت، اندازه اثرها با هم ترکیب شده و اندازه اثرهای ترکیب شده، تفسیر می‌شود.

در نوشتار حاضر، ابتدا بررسی‌های صوری تحقیقات انجام می‌شود. در بررسی‌های شکلی و صوری به موضوعاتی مانند حوزه مطالعاتی تحقیق، روش تحقیق، جامعه آماری، متغیرهای مستقل و... پرداخته می‌شود. بعد از بررسی‌های صوری به بررسی اندازه اثر هر یک از متغیرها پرداخته می‌شود. «اندازه اثر شاخصی است کمی که نتایج و یافته‌های آماری مطالعات در قالب آن خلاصه و یک‌دست می‌شود. اندازه اثر عنصری کلیدی در فراتحلیل بوده و در واقع، فراتحلیل را ممکن می‌کند. هدف استفاده از اندازه اثر، یک شکل کردن یافته‌های آماری گوناگون مطالعات در شاخصی عددی و اندازه‌ای مشترک است تا امکان مقایسه و ترکیب نتایج آماری مطالعات فراهم شود» (محمدی و همکاران، ۱۳۹۱: ۱۴).

جامعه آماری پژوهش، کلیه تحقیقات مرتبط با موضوع «ترس از جرم» است که در مجلات معتبر وزارت علوم، تحقیقات و فناوری (از سال ۱۳۸۵ تا پایان سال ۱۳۹۶) چاپ شده‌اند. شرط انتخاب مقالات این بود که کاملاً به موضوع پژوهش پرداخته باشند. در نهایت ۲۹ مقاله مرتبط با موضوع پژوهش از این مجلات انتخاب شد که ۱۹ مقاله برای تحلیل نهایی مناسب تشخیص داده شد. مشخصات ۱۹ مقاله انتخاب شده در جدول ۱ ارائه شده است.

فرا تحلیل مطالعات انجام شده در زمینه عوامل مؤثر بر ترس از جرم در بین شهروندان ایرانی

جدول ۱. پژوهش‌های منتخب حوزه ترس از جرم

نویسنده / نویسندگان	عنوان پژوهش
علی‌وردی‌نیا و همکاران (۱۳۹۵)	تحلیل جامعه‌شناختی ترس از جرم: آزمون تجربی نظریه‌های اثربخشی جمعی و پنجره‌های شکسته
سهراب‌زاده و همکاران (۱۳۹۳)	تبیین جامعه‌شناختی ترس از جرم (پیمایش مناطق حاشیه‌نشین شهر تبریز در سال ۱۳۹۳)
عبدالملکی و همکاران (۱۳۹۶)	تبیین جامعه‌شناختی ترس از جرم در شهر تهران
عظیمی (۱۳۹۴)	رابطه ترس از جرم و سلامت عمومی در زمان شهر زنجان
عشایری و همکاران (۱۳۹۶)	عوامل مؤثر بر ترس زنان از جرم در فضای شهری
صدیق‌سروستانی (۱۳۹۱)	مطالعه عوامل مؤثر بر ترس از جرم در محله‌های شهری
احمدی و همکاران (۱۳۸۸)	ترس از جرم در مناطق جرم‌خیز شهر شیراز
سراج‌زاده و گیلانی (۱۳۸۸)	بی‌سازمانی اجتماعی و ترس از جرم (مطالعه مقایسه‌ای مناطق ۳ و ۱۲ شهر تهران)
ربانی و همتی (۱۳۸۷)	تبیین جامعه‌شناختی ترس از جرم: مطالعه موردی شهروندان زنجانی
احمدی و عربی (۱۳۹۲)	رابطه بین ساختار محله‌ای و ترس از جرم (مورد مطالعه: شهر کرج)
شکوری اصل (۱۳۹۵)	ترس از جرم در بانوان در فضاهای شهری (نمونه موردی: محله‌های مخصوص و سلامت)
سیدزاده ثانی و کرمانی (۱۳۹۲)	ترس از جرم در مشهد: میزان و عوامل
احمدی و همکاران (۱۳۹۲)	بررسی رابطه مصرف رسانه‌ای و ترس از جرم (مورد مطالعه: شهر کرج)
سبزه‌ای و مرادی (۱۳۹۴)	بررسی تأثیر عوامل اجتماعی مؤثر بر ایجاد فاصله اجتماعی و ترس از جرم و ناهنجاری بین دو قوم کرد و لک در شهر کرمانشاه
نبوی و چپیشه (۱۳۹۴)	بررسی برخی عوامل اجتماعی مؤثر بر ترس از جرم و پیامدهای آن
حمیدی‌فر و همکاران (۱۳۹۶)	بررسی رابطه سلامت عمومی و نگرش به پلیس با ترس از جرم شهروندان
پورمحمدی و قربانیان (۱۳۹۶)	ترس از جرم در فضای شهری؛ شناسایی مؤلفه‌های مکانی اثرگذار بر کنترل ترس و افزایش امنیت اجتماعی بر پایه چارچوب‌های نظری
رشادی و همکاران (۱۳۹۵)	تبیین جامعه‌شناختی میزان ترس از جرم در شهرستان‌های استان همدان در دو سطح خرد و منطقه‌ای
کاوایی و پورقهرمانی (۱۳۹۵)	عوامل مؤثر بر ترس از جرم در مناطق حاشیه‌ای جنوب شهر تبریز

برای تحلیل اطلاعات جمع‌آوری شده از پژوهش‌های مذکور، پس از کدگذاری، از برنامه فرا تحلیل جامع^۱ برای انجام محاسبات آماری فراتحلیل استفاده شد. بدین صورت که آزمون‌های آماری استفاده شده در فرضیه‌ها پس از تبدیل به اندازه اثر از طریق فرمول‌های وولف، با ترکیب اندازه‌های اثر به روش هانتز و اشمیت^۲ تحلیل شدند. همچنین برای تفسیر اندازه اثر از جدول کوهن (۱۹۷۷) بهره گرفته شد (جدول ۲).

1. Comprehensive Meta-Analysis
2. Haunter & Schmite

مسائل اجتماعی ایران، سال دهم، شماره ۱

جدول ۲. توزیع طبقات اندازه اثر بر مبنای برآورد آمارها

مقدار d	مقدار r	تفسیر اندازه اثر
کمتر از ۰/۵	کمتر از ۰/۳	اندازه اثر کم
از ۰/۵ تا ۰/۸	از ۰/۳ تا ۰/۵	اندازه اثر متوسط
۰/۸ و بیشتر	۰/۵ و بیشتر	اندازه اثر زیاد

ع. یافته‌ها

مرور نظام‌مند

طبق نتایج جدول ۳ در زمینه حوزه مطالعاتی پژوهش‌های ترس از جرم، ۷۴/۲ درصد (۱۴ مورد) از تحقیقات انجام‌شده در حوزه جامعه‌شناسی بوده است و بیشترین میزان است. بعد از آن، حوزه حقوق با ۱۰/۶ درصد (۲ مورد) در رتبه دوم قرار دارد. حوزه‌های جغرافیا، شهرسازی و روان‌شناسی هر کدام با ۵/۳ درصد (۱ مورد) کمترین میزان تحقیق را دارا هستند. از آنجایی که یک پژوهش کامل و جامع از ماهیت جرم و ترس از جرم باید توصیفی جامعه‌شناختی داشته باشد، و از طرفی ماهیت جرم و ترس از جرم به نهادهای اجتماعی جامعه وابسته است، این امر احتمالاً از مهم‌ترین دلایل پرداختن جامعه‌شناسان به ترس از جرم نسبت به دیگر اندیشمندان حوزه علوم انسانی همچون جغرافیا و روان‌شناسی است.

جدول ۳. توزیع نسبی تحقیقات بر حسب حوزه مطالعاتی

درصد	f	حوزه مطالعاتی
۷۴/۲	۱۴	جامعه‌شناسی
۱۰/۶	۲	حقوق
۵/۳	۱	جغرافیا
۵/۳	۱	شهرسازی
۵/۳	۱	روان‌شناسی
۱۰۰	۱۹	جمع کل

از نظر روش تحقیق مطالعات، نوع روش‌های به‌کاررفته در مطالعات مربوط به ترس از جرم خیلی متعدد و متنوع نیست. روش پیمایش با ۹۴/۷ درصد (۱۸ مورد) پرکاربرترین روش مطالعه در تحقیقات مرور شده مطرح است. تحلیل ثانویه با ۵/۳ درصد (۱ مورد) در مرتبه بعدی قرار دارد (جدول ۴).

جدول ۴. توزیع نسبی تحقیقات بر حسب روش پژوهش

درصد	f	روش پژوهش
۹۴/۷	۱۸	پیمایش
۵/۳	۱	تحلیل ثانویه
۱۰۰	۱۹	جمع کل

فرا تحلیل مطالعات انجام شده در زمینه عوامل مؤثر بر ترس از جرم در بین شهروندان ایرانی

طبق جدول ۵، بیشترین پژوهش‌های انجام شده درباره ترس از جرم در دهه ۹۰ انجام شده است که ۸۴/۱ درصد کل تحقیقات این حوزه را شامل می‌شود. همچنین ۱۵/۹ درصد از تحقیقات این حوزه در دهه ۸۰ انجام شده است. با توجه به این که پژوهش در زمینه ترس از جرم در ایران حوزه‌ای جدید است و از اواخر دهه ۸۰ به این حوزه پرداخته شده است، طبیعی است که میزان پژوهش‌های انجام شده در دهه ۸۰ کمتر از دهه ۹۰ باشد.

جدول ۵. توزیع نسبی تحقیقات بر حسب دهه انجام دادن تحقیق

دهه انجام تحقیق	f	درصد
دهه ۸۰	۳	۱۵/۹
دهه ۹۰	۱۶	۸۴/۱
جمع کل	۱۹	۱۰۰

از نظر جامعه مورد مطالعه، ۷۴/۳ درصد (۱۴ مورد) از تحقیقات بر شهروندان تمرکز کرده‌اند که بیشترین میزان است. بعد از آن، جامعه آماری زنان با ۱۵/۹ درصد (۳ مورد)، و جامعه آماری دانشجویان و خانواده‌ها هر کدام با ۵/۳ درصد (۱ مورد) در رده‌های بعدی قرار دارند (جدول ۶).

جدول ۶. توزیع نسبی تحقیقات بر حسب جامعه مورد بررسی

جامعه آماری	f	درصد
شهروندان	۱۴	۷۴/۳
زنان	۳	۱۵/۹
دانشجویان	۱	۵/۳
خانوار	۱	۵/۳
جمع کل	۱۹	۱۰۰

طبق اطلاعات جدول ۷، ۲۲/۲ درصد (۴ مورد) از تحقیقات در شهر تهران انجام شده که دارای بیشترین میزان است. بعد از آن، شهرهای تبریز، مشهد، کرج، و زنجان هر کدام با ۱۱/۱ درصد (۲ مورد)، و شهرهای شیراز، اهواز، ساری، کرمانشاه، همدان و مشگین‌شهر هر کدام با ۵/۵ درصد (۱ مورد) در رتبه‌های بعدی قرار دارند.

جدول ۷. توزیع نسبی تحقیقات بر حسب شهر بررسی شده

شهر	f	درصد	شهر	f	درصد	شهر	f	درصد
تهران	۴	۲۲/۲	زنجان	۲	۱۱/۱	کرمانشاه	۱	۵/۵
تبریز	۲	۱۱/۱	شیراز	۱	۵/۵	همدان	۱	۵/۵
مشهد	۲	۱۱/۱	اهواز	۱	۵/۵	مشگین‌شهر	۱	۵/۵
کرج	۲	۱۱/۱	ساری	۱	۵/۵	کل	۱۸	۱۰۰

جدول ۸ توزیع فراوانی و درصدی تحقیقات بر حسب دارا بودن یا نبودن فرضیه را نشان می‌دهد که براساس آن، ۴۴/۵ درصد (۸ مورد) از تحقیقات مرور شده در زمینه ترس از جرم، فرضیه را

مسائل اجتماعی ایران، سال دهم، شماره ۱

گزارش نکرده‌اند، این در حالی است که ۵۵/۵ درصد (۱۰ مورد) از تحقیقات انجام شده فرضیه را گزارش کرده‌اند.

جدول ۸. توزیع نسبی تحقیقات برحسب داشتن یا نداشتن فرضیه

فرضیه	f	درصد
بدون گزارش فرضیه	۸	۴۴/۵
گزارش فرضیه	۱۰	۵۵/۵
جمع کل	۱۸	۱۰۰

طبق جدول ۹، ۴۴/۵ درصد (۸ مورد) از تحقیقات، اعتبار متغیرهای پژوهش را گزارش نکرده‌اند، این در حالی است که در ۵۵/۵ درصد از پژوهش‌های انجام شده اعتبار متغیرهای پژوهش را گزارش کرده‌اند.

جدول ۹. توزیع نسبی تحقیقات برحسب گزارش اعتبار متغیرهای پژوهش

گزارش اعتبار متغیرهای پژوهش	f	درصد
عدم گزارش	۸	۴۴/۵
گزارش	۱۰	۵۵/۵
جمع کل	۱۸	۱۰۰

جدول ۱۰ توزیع فراوانی و درصدی پژوهش‌های مرور شده را برحسب گزارشی پایایی متغیر "ترس از جرم" نشان می‌دهد که طبق آن، ۵۵/۶ درصد از مطالعات پایایی متغیر "ترس از جرم" را در حد ۰/۸۰ تا ۰/۹۹ گزارش کرده‌اند که بیشترین میزان است. بعد از آن پایایی ۰/۹۰ تا ۰/۹۹ با ۳۸/۸ درصد، بیشترین مقدار را به خود اختصاص داده است. همچنین ۵/۶ درصد از مطالعات پایایی را گزارش نکرده‌اند.

جدول ۱۰. توزیع نسبی تحقیقات برحسب پایایی ترس از جرم

میزان پایایی	f	درصد
۰/۸۰ تا ۰/۸۹	۱۰	۵۵/۶
۰/۹۰ تا ۰/۹۹	۷	۳۸/۸
گزارش نشده	۱	۵/۶
جمع کل	۱۸	۱۰۰

جدول ۱۱ توزیع فراوانی و درصدی پژوهش‌های مرور شده در زمینه "ترس از جرم" را بر حسب نظریه‌های به‌کاررفته در این پژوهش‌ها را نشان می‌دهد که به ترتیب از بیشترین به کمترین عبارتند از: نظریه بی‌زمانی اجتماعی با ۴۷/۷ درصد، نظریه کنترل اجتماعی و نظریه پنجره‌های شکسته با ۴۲/۵ درصد، نظریه رویکرد آسیب‌پذیری و قربانی شدن به ترتیب با ۳۷/۱ و ۲۶/۵ درصد.

فرا تحلیل مطالعات انجام شده در زمینه عوامل مؤثر بر ترس از جرم در بین شهروندان ایرانی

جدول ۱۱. توزیع نسبی تحقیقات بر حسب نظریه‌های به کار رفته

درصد	f	نظریه‌های به کار رفته
۴۷/۷	۹	نظریه بی‌سازمانی اجتماعی
۴۲/۵	۸	نظریه کنترل اجتماعی، نظریه پنجره‌های شکسته
۳۷/۱	۷	نظریه قربانی شدن
۲۶/۵	۵	نظریه آسیب پذیری
۱۵/۹	۳	نظریه تنوع خرده فرهنگی، نظریه‌های تأثیر رسانه‌ای
۵/۳	۱	اثر بخشی جمعی، بی‌اعتنایی گیدنز، زوال اخلاقی دورکیم، فاصله اجتماعی پارک، نظریه تونیس و محرومیت نسبی

طبق جدول ۱۲، در تحقیقات مرور شده، ۳۳ متغیر در فرضیه‌ها موجود است. نتایج این جدول نشان می‌دهد با توجه به تعداد متغیرها در فرضیه‌ها، به ترتیب از بیشترین به کمترین عبارتند از: متغیر حضور پلیس با ۷ مورد (۳۷/۱ درصد)، اعتماد اجتماعی با ۶ مورد (۳۱/۸ درصد)، تعلق و پیوند محله‌ای، کنترل اجتماعی، تجربه قربانی شدن، و بی‌سازمانی اجتماعی هر کدام با ۴ مورد (۲۱/۲ درصد).

جدول ۱۲. توزیع نسبی تحقیقات بر حسب متغیرهای حاضر در فرضیه

درصد	f	متغیرها
۳۷/۱	۷	حضور پلیس
۳۱/۸	۶	اعتماد اجتماعی
۲۱/۲	۴	تعلق و پیوند محله‌ای، کنترل اجتماعی، تجربه قربانی شدن، بی‌سازمانی اجتماعی
۱۵/۹	۳	نگرانی اجتماعی، اضطراب
۱۰/۶	۲	بی‌نظمی فیزیکی، تصور بی‌نظمی، کیفیت محله، احساس خطر، احساس امنیت، افسردگی
۵/۳	۱	بی‌نظمی اجتماعی، تکرار جرم، بی‌تفاوتی اجتماعی، کارکرد اجتماعی، نشانه‌های جسمانی، احساس بی‌قدرتی، طرد اجتماعی، توانایی دفاع از خود، تحصیلات، فروپاشی اخلاقی، باوردینی، فاصله اجتماعی، محرومیت نسبی، سلامت عمومی، سرمایه اجتماعی، استفاده از تلویزیون داخلی، استفاده از تلویزیون خارجی، استفاده از مطبوعات، استفاده از اینترنت

جدول شماره ۱۳ نشان می‌دهد که ۷۳/۶۹ درصد از مقالات بررسی شده در زمینه "ترس از جرم" به ارائه راهکار و پیشنهاد برای کاهش ترس از جرم پرداخته‌اند و ۲۶/۳۱ درصد از مقالات، فاقد راهکار و پیشنهاد هستند. در مجموع در زمینه ترس از جرم نویسندگان مقالات ۵۷ پیشنهاد ارائه کرده‌اند که از این تعداد ۱۴/۰۴ درصد در سطح ملی، کلان و کشوری، ۷۸/۹۴ درصد در سطوح میانی، منطقه‌ای، استانی و نهادی، و ۷/۰۲ درصد در سطح خرد و فردی ارائه شده‌اند.

مسائل اجتماعی ایران، سال دهم، شماره ۱

جدول ۱۳. توزیع نسبی تحقیقات برحسب راهکارهای ارائه شده

متغیر	سطح راهکارها	f	درصد	نمونه راهکار
ترس از جرم	ملی و کشوری	۸	۱۴/۰۴	- توزیع عادلانه منابع و فرصت‌ها در جامعه - اجرای طرح‌هایی از سوی دولت در راستای فقرزدایی و بهبود وضعیت اقتصادی و معیشتی مناطق محروم - مهاجرت ساکنان مناطق حاشیه‌نشین به شهرک‌های جدید با کمک هزینه دولتی و وام‌های کم‌بهره
	میانی - سازمانی و منطقه‌ای	۴۵	۷۸/۹۴	- ساماندهی خانه‌های نیم‌ساخته و زمین‌های خالی رهاشده توسط شهرداری - تقویت باورهای دینی شهروندان از طرف رسانه ملی در راستای افزایش همزیستی و هم‌گرایی قومیت‌ها - گشت‌های منظم پلیس در مناطق پرخطر شهری
	خرد- فردی	۴	۷/۰۲	- سپردن مسئولیت به مردم و همکاری نزدیک با پلیس - تقویت عزت‌نفس و اعتماد به نفس زنان و آموزش دفاع شخصی برای افزایش قدرت در مقابله با جرایم - آموزش چگونگی ایجاد و تداوم روابط همسایگی در آپارتمان و محله
	جمع کل	۵۷	۱۰۰	

اندازه اثر متغیرهای حاضر در فرضیه‌ها

جدول ۱۴ شش مورد از بیشترین اندازه‌های اثر متغیرهای مرتبط با ترس از جرم را نشان می‌دهد. در متغیر بی‌سازمانی اجتماعی، نتایج آزمون ناهمگونی از معناداری این آزمون حکایت دارد، که نشان می‌دهد مطالعات تا حد زیادی ناهمگون‌اند، تلفیق آن‌ها با "مدل آثار ثابت" موجه نیست و باید از "مدل آثار تصادفی" به منظور ترکیب نتایج استفاده کرد. در واقع، این آزمون بیانگر آن است که چهار فرضیه مربوط به رابطه "بی‌سازمانی اجتماعی" و "ترس از جرم"، به شدت از لحاظ ویژگی‌ها و مشخصه‌های مطالعات متفاوت‌اند. نتایج اثرات تصادفی نشان می‌دهد که رابطه بی‌سازمانی اجتماعی و ترس از جرم، در چهار فرضیه بررسی شده معادل ۰/۴۴، مثبت، و معنادار می‌باشد. با توجه به جدول تفسیر اندازه اثر کوهن (جدول ۲)، اندازه اثر بین "بی‌سازمانی اجتماعی" و "ترس از جرم" در چهار مطالعه متوسط است.

عدم معناداری در آزمون ناهمگونی رابطه "تجربه قربانی شدن" و "ترس از جرم" در چهار مطالعه حکایت از این دارد که مطالعات تا حدی همگون‌اند، تلفیق آنها با مدل آثار ثابت موجه است. نتایج اثرات ترکیبی ثابت نشان داد که رابطه "تجربه قربانی شدن" و "ترس از جرم" در چهار فرضیه حدود ۰/۴۰، مثبت، و معنادار است. با توجه به جدول کوهن می‌توان نتیجه گرفت که اندازه اثر ترکیبی این دو متغیر در چهار مطالعه در حد متوسط می‌باشد. در متغیر حضور پلیس، معناداری در آزمون ناهمگونی نشان داد که مطالعات تا حدی ناهمگون‌اند، تلفیق‌ها با مدل آثار تصادفی موجه است. نتایج اثرات تصادفی ثابت نشان داد که رابطه حضور پلیس و

فرا تحلیل مطالعات انجام شده در زمینه عوامل مؤثر بر ترس از جرم در بین شهروندان ایرانی ترس از جرم، در هفت فرضیه بررسی شده معادل ۰/۳۴ منفی و معنادار است. با توجه به جدول تفسیر اندازه اثر کوهن، این اندازه اثر در حد متوسط قرار دارد.

معناداری در آزمون ناهمگونی رابطه "اعتماد اجتماعی" و "ترس از جرم" در شش مطالعه حکایت از این دارد که مطالعات ناهمگون اند، تلفیق آنها با مدل آثار تصادفی موجه است. نتایج اثرات ترکیبی تصادفی نشان داد که رابطه این دو متغیر در شش فرضیه حدود ۰/۲۳، منفی و معنادار است. با توجه به جدول کوهن می توان نتیجه گرفت که اندازه اثر ترکیبی این دو در شش مطالعه در حد ضعیف می باشد. در متغیر "کنترل اجتماعی"، معناداری در آزمون ناهمگونی نشان داد مطالعات تا حدی ناهمگون اند، تلفیق آنها با مدل آثار تصادفی موجه است. نتایج اثرات تصادفی نشان داد که رابطه "کنترل اجتماعی" و "ترس از جرم"، در چهار فرضیه بررسی شده معادل ۰/۲۰ منفی و معنادار است. در متغیر "تعلق و پیوند محله ای"، عدم معناداری در آزمون ناهمگونی نشان داد که مطالعات تا حدی همگون اند، تلفیق آنها با مدل آثار ثابت موجه ماست. نتایج اثرات ثابت نشان داد که رابطه این دو متغیر، در چهار فرضیه بررسی شده معادل ۰/۱۷ منفی و معنادار است. با توجه به جدول تفسیر اندازه اثر کوهن، این اندازه اثر ضعیف است.

جدول ۱۴. یافته های فرا تحلیل پژوهش با ترکیب اندازه اثر به روش اشمیت و هانتز

درجه آزادی	آزمون همگنی	فاصله اطمینان اثرات تصادفی	فاصله اطمینان اثرات ثابت	اثرات ترکیبی تصادفی	اثرات ترکیبی ثابت	تعداد مطالعه	آماره / متغیرها
۳	۸۷/۲*	۰/۲۴-۰/۶۱۱	-۰/۴۵ ۰/۳۸	۰/۴۴*	۰/۴۱*	۴	بی سازمانی اجتماعی
۳	۳/۴	۰/۳۵-۰/۴۵	-۴۴۰ ۰/۳۵	۰/۴۰*	۰/۴۰*	۴	تجربه قربانی شدن
۶	۱۰۹/۸*	-۰/۱۸-۰/۴۶	-۰/۳۳ -۰/۲۶	-۰/۳۴*	-۰/۲۹*	۷	حضور پلیس
۵	۳۳/۹*	-۰/۱۳-۰/۳۲	-۰/۲۳ -۰/۱۶	-۰/۲۳*	-۰/۲۰*	۶	اعتماد اجتماعی
۳	۲۱/۹*	-۰/۰۹-۰/۳۱	-۰/۲۲ -۰/۱۵	-۰/۲۰*	-۰/۱۸*	۴	کنترل اجتماعی
۳	۳/۳	-۰/۱۲-۰/۲۲	-۰/۲۲ -۰/۱۲	-۰/۱۷*	-۰/۱۷*	۴	تعلق و پیوند محله ای

* به معنای سطح معناداری کمتر از ۰/۰۵ است.

۵. بحث و نتیجه گیری

یافته های مرور نظام مند حاکی از آن است که بیشتر پژوهش ها درباره "ترس از جرم" در رشته جامعه شناسی انجام گرفته اند. این در حالی است که رشته های حقوق، مطالعات شهری، جغرافیا

روان‌شناسی توجه چندانی به مسئله "ترس از جرم" نکرده‌اند. مسئله "ترس از جرم" یک مسئله بین رشته‌ای است و دارای ابعاد حقوقی، فردی، اجتماعی، و محیطی است و لزوم مطالعه آن از دیدگاه‌های مختلف ضروری است.

همچنین، پژوهش‌های انجام شده در زمینه "ترس از جرم" توجه ناچیزی به مسئله "ترس از جرم" در بین زنان، دانشجویان، و دانش‌آموزان کرده‌اند. این در حالی است که طبق پژوهش‌ها، میزان ترس از جرم در بین زنان بیشتر از مردان است و ضروری است مطالعات بیشتری در زمینه ترس از جرم زنان انجام شود. علاوه بر این، اکثر پژوهش‌ها به مطالعه این مفهوم در شهرهای بزرگ و کلان‌شهرها به ویژه مراکز استان‌ها پرداخته‌اند و کمتر پژوهشی در شهرهای کوچک و شهرک‌ها انجام گرفته است.

سایر یافته‌های پژوهش بیانگر آن است که بیشترین میزان نظریه استفاده‌شده در این مطالعات، نظریه‌های بی‌سازمانی اجتماعی، کنترل اجتماعی، پنجره‌های شکسته، و تجربه قربانی‌شدن است. همچنین متغیرهای حضور پلیس، اعتماد اجتماعی، تعلقات و پیوندهای محله‌ای، کنترل اجتماعی، تجربه قربانی‌شدن، بی‌سازمانی اجتماعی بیشتر استفاده شده است. با توجه به اهمیت رویکردهای مذکور، به محققان توصیه می‌شود که بیشتر از این رویکردها در این باره استفاده کنند.

از لحاظ روش‌شناختی، بیشتر از روش‌های پیمایشی استفاده شده است با استفاده از سایر روش‌ها همچون تحلیل ثانویه، تحلیل محتوا و حتی روش‌های کیفی و ترکیبی یا مورد مطالعه قرار نگرفته و یا در حد بسیار ناچیزی مطالعه شده است. همچنین از آنجایی که هدف روش پیمایشی، نظریه و فرضیه‌آزمایی است؛ فرضیه‌ها حتماً باید در مقالات وجود داشته باشند، با این حال در پژوهش‌های مطالعه شده ۴۴/۵ درصد مقالات بدون فرضیه بودند. احتمالاً این تحقیقات از پیشینه تجربی متغیرهایی را استخراج و آن را در قالب فرضیه مطرح کرده‌اند که درست نیست و تحقیق را دچار ضعف تئوریک می‌کند. چون نظریه‌ها راهنمای پژوهشگر در فهم بهتر مسئله و حوزه مورد بررسی هستند. همچنین از آنجایی که اعتبار پژوهش در پژوهش‌های کمی مسئله مهمی است و با تعمیم نتایج و سنجش درست مفاهیم سروکار دارد، در ۴۴/۵ درصد مقالات نیز به اعتبار "بزار پژوهش" اشاره‌ای نشده است و مشخص نیست که سنجش مفهوم "ترس از جرم" به درستی انجام شده است یا خیر.

دیگر یافته‌های مرور نظام‌مند نشان داد که ۷۳/۶۹ درصد از مقالات بررسی‌شده به ارائه راهکار و پیشنهاد برای کاهش "ترس از جرم" پرداخته‌اند و ۲۶/۳۱ درصد آنها، فاقد راهکار و پیشنهاد هستند. در مجموع نویسندگان مقالات در این باره ۵۷ پیشنهاد ارائه کرده‌اند که از این تعداد ۱۴/۰۴ درصد در سطح ملی، کلان، و کشوری، ۷۸/۹۴ درصد در سطوح میانی، منطقه‌ای،

فرا تحلیل مطالعات انجام شده در زمینه عوامل مؤثر بر ترس از جرم در بین شهروندان ایرانی

استانی و نهادی، ۷/۰۲ درصد در سطح خرد و فردی ارائه شده‌اند. این در حالی است که بیشتر راهکارها نمایش و ارائه‌ای از یافته‌های پژوهش نیست؛ تعداد پیشنهادات زیاد است و ارتباط مشخص و منطقی بین آنها وجود ندارد. همچنین بسیاری از راهکارها ارتباط منطقی با اهداف تحقیق ندارند و این راهکارها به طور اعم مبهم، کلی، و غیرقابل اجرا هستند.

محاسبه اندازه اثر متغیرهای تأثیرگذار بر ترس از جرم نشان می‌دهد که بی‌سازمانی اجتماعی، تجربه قربانی شدن، اعتماد اجتماعی، کنترل اجتماعی و حضور پلیس، و تعلقات و پیوندهای محلی مهمترین عوامل تأثیرگذار در ایران هستند. این یافته‌ها تأییدکننده نظریه‌های به‌کاربرده شده در بخش مبانی نظری است که پیش از این بررسی شده‌اند.

درباره بیشترین تأثیر بی‌سازمانی اجتماعی، یافته‌های فراتحلیل در راستای یافته‌های پژوهش اسنل (۲۰۰۱) است که در پژوهش خود نشان داد بی‌سازمانی محیطی و اجتماعی بیشترین نقش را در تبیین "ترس از جرم" دارند. کاراکاس^۱ و همکارانش (۲۰۱۰) نیز در این زمینه معتقدند که فقر، ساختار نامناسب محله و فضاهای شهری، تنوع و ناهمگونی قومی، و نبود پیوندهای اجتماعی و فرهنگی منجر به کاهش ظرفیت مناطق شهری و محله‌ها برای کنترل غیررسمی رفتار مردم و در نتیجه افزایش احتمال انحرافات اجتماعی و ترس از جرم می‌شود.

تجربه قربانی شدن نیز تأثیر مهمی بر ترس از جرم شهروندان دارد. در این باره نیازی و همکارانش (۱۳۹۶) در پژوهش خود نشان دادند که تجربه قربانی شدن یا سابقه تهدید و آزار، و اذیت توسط دیگران در گذشته، زمینه ترس از جرم را در افراد بیشتر می‌کند. در واقع، هر چه افراد از گذشته خود تجربه‌ای منفی داشته باشند، به همان میزان ترس از جرم بیشتری را تجربه خواهند کرد. به این معنی که افرادی که بیشتر قربانی شدن را در محیط‌های عمومی و غیرمستقیم تجربه کرده‌اند و شاهد هستند، بیشتر از دیگران، ترس از جرم را احساس می‌کنند. وجود اعتماد اجتماعی زمینه گسترش همبستگی و انسجام اجتماعی را در بین افراد و جامعه فراهم می‌کند و عدم آن، باعث نارضایتی، بی‌ثباتی، بی‌تفاوتی و انحرافات اجتماعی می‌شود. همچنین نبود اعتماد اجتماعی، نظم اجتماعی را مختل می‌کند و مانعی بزرگ در زمینه تعاملات و ارتباطات افراد می‌شود. در چنین وضعیتی فرد احساس خطر، ناامنی و ترس می‌کند. در واقع، احساس اضطراب، صرف مبالغ هنگفت برای جلوگیری از قربانی جرم شدن، تحرک جغرافیایی کمتر، رشد شایعات شهری، قوت می‌گیرد و کلیشه‌های ذهنی درباره گروه‌های اجتماعی و تمایل به شیطانی جلوه‌دادن دیگران، از جمله هزینه‌های روانی، اجتماعی،

1. Karakus

و اقتصادی فرسایش اعتماد اجتماعی و در نتیجه، افزایش ترس از جرم در جامعه است (نبوی و چبیشه، ۱۳۹۴: ۱۲۱؛ عشایری و همکاران، ۱۳۹۶: ۱۳۱).

کنترل اجتماعی (رسمی و غیررسمی) نیز نقش مهمی در کاهش "ترس از جرم" دارد. «از این دیدگاه، ترس از جرم پیامد از بین رفتن نظارت یا کنترل اجتماعی است که ساکنان یک شهر آن را تلقی می‌کنند. ترس زمانی رخ می‌دهد که ساکنان به این نتیجه برسند که سازوکارهای کنترل اجتماعی و ارزش‌ها و معیارهایی که سابق بر این، رفتارهای ساکنان محل را تعیین می‌کرد، دیگر تأثیر زیادی ندارند (ربانی و همتی، ۱۳۸۷: ۶۸). پلیس به عنوان یکی از سازمان‌ها یا نهادهای رسمی کنترل اجتماعی و متولی برقراری نظم و امنیت، بخشی از مسئولیت تأمین امنیت و کنترل ترس از جرم را به عهده دارد و با حضور در اجتماع، میزان ترس از جرم شهروندان کاهش پیدا می‌کند. در این زمینه یافته‌های هادون^۱ (۲۰۰۳) بیانگر آن است که هر چقدر مردم پلیس را در کنترل جرم کارآمد تلقی کنند ترس آنها کاهش پیدا می‌کند.

در زمینه تأثیر تعلقات و پیوندهای محلی بر ترس از جرم بر اساس مدل نگرانی اجتماعی می‌توان گفت که هر چقدر تعلقات و پیوندهای محلی ضعیف‌تر باشد، ترس از جرم بیشتر است. در این زمینه، شفر^۲ و همکارانش (۲۰۰۶) بر این باورند که تلقی شهروندان از تعلقات و شبکه‌های غیررسمی محلی و همسایگی و کنترل اجتماعی غیررسمی نشان‌دهنده توان خودتنظیمی محلی است. این خودتنظیمی می‌تواند به جرم و بی‌نظمی واقعی یا تلقی از آن نسبت داده شود؛ بدین طریق که احساس ترس از طریق بی‌نظمی افزایش یافته و از طریق پیوستگی محلی و اجتماعی کاهش می‌یابد.

پیشنهادهای

در انتها با توجه به یافته‌های پژوهش، پیشنهادهای زیر برای انجام بهتر پژوهش در زمینه ترس از جرم به محققان توصیه می‌شود:

- مطالعه ترس از جرم از منظر رشته‌های جغرافیا، مطالعات شهری، روان‌شناسی و حقوق؛
- لزوم مطالعه ترس از جرم در بین زنان، دانشجویان و دانش‌آموزان؛
- مطالعه ترس از جرم در شهرهای کوچک، شهرک‌ها، روستاهای تازه شهر شده، و حتی خود روستاها؛
- مطالعه عمیق و همه‌جانبه ترس از جرم با استفاده از روش‌های کیفی و ترکیبی؛

1. Hawdon
2. Schafer

فرا تحلیل مطالعات انجام شده در زمینه عوامل مؤثر بر ترس از جرم در بین شهروندان ایرانی

- از آنجایی که برای اعتماد به تناسب داده‌ها با تحقیق، دارا بودن روایی و پایایی ابزار سنجش از پیش‌نیازهای اساسی است، به اعتبار و پایایی ابزار پژوهش در زمینه ترس از جرم توجه بیشتری شود.

منابع

- احمدی، حبیب؛ عربی، علی (۱۳۹۲) «رابطه بین ساختار محله‌ای و ترس از جرم (مورد مطالعه: شهر کرج)». پژوهش‌های انتظام اجتماعی. سال پنجم. شماره ۱: ۳۷-۶۰.
- احمدی، حبیب؛ عربی، علی؛ و صادق‌زاده، محبوبه (۱۳۹۱) «بررسی مقایسه‌ای عوامل مرتبط با ترس از جرم زنان و مردان؛ مطالعه موردی زنان و مردان ساکن شهر کرج». فصلنامه علوم اجتماعی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر، سال ششم. شماره ۱۸: ۱-۲۲.
- حسنوند، اسماعیل (۱۳۹۱) «راهبردهای پلیسی کاهش ترس از جرم». فصلنامه کارآگاه. سال دوم. شماره ۲۰: ۱۲۰-۱۵۱.
- ربانی، رسول؛ همتی، رضا (۱۳۸۷) «تبیین جامعه‌شناختی ترس از جرم: مطالعه موردی شهروندان زنجان». مجله جامعه‌شناسی ایران. سال نهم. شماره ۳ و ۴: ۵۸-۸۸.
- رشادی، منوچهر؛ زارع، بیژن؛ دانش، پروانه؛ و قادری، صلاح‌الدین (۱۳۹۵) «تبیین جامعه‌شناختی میزان ترس از جرم در شهرستان‌های استان همدان در دو سطح خرد و منطقه‌ای». مطالعات و تحقیقات اجتماعی در ایران. سال پنجم. شماره ۴: ۶۶۳-۶۸۹.
- ستوده، هدایت‌الله (۱۳۹۳) آسیب‌شناسی اجتماعی، تهران: آوای نور.
- سراج‌زاده، سیدحسین؛ گیلانی، اشرف (۱۳۸۸) «بی‌سازمانی اجتماعی و ترس از جرم (مطالعه مقایسه‌ای مناطق ۳ و ۱۲ شهر تهران)». رفاه اجتماعی، سال دهم، شماره ۳۴: ۲۲۳-۲۴۴.
- سهراب‌زاده، مهران؛ عشایری، طاها؛ و حسنوند، اسماعیل (۱۳۹۳) «تبیین جامعه‌شناختی ترس از جرم (پیمایش مناطق حاشیه‌نشین شهر تبریز در سال ۱۳۹۳)». مطالعات امنیت اجتماعی. شماره ۴۰: ۸۷-۱۲۲.
- سیدزاده ثانی، سیدمهدی؛ کرمانی، سعید (۱۳۹۲) «ترس از جرم در مشهد: میزان و عوامل». پژوهشنامه حقوق کیفری. سال چهارم. شماره ۲: ۱۱۹-۱۵۱.
- شکریبگی، عالییه؛ مستمع، رضا (۱۳۹۳) «فرا تحلیل مطالعات انجام شده پیرامون خشونت علیه زنان». مجله جامعه‌شناسی ایران. سال پانزدهم. شماره ۲: ۱۵۳-۱۷۷.
- صادقی فسایی، سهیلا؛ میرحسینی، زهرا (۱۳۸۸) «تحلیل جامعه‌شناختی ترس از جرم در میان زنان شهر تهران». نامه علوم اجتماعی. سال هفدهم. شماره ۳۶: ۱۲۵-۱۵۲.

صدیق سروستانی، رحمت‌الله؛ نصرافهانی، آرش (۱۳۹۱) «مطالعه عوامل مؤثر بر ترس از جرم در محله‌های شهری: مطالعه محله‌ای در منطقه ۵ شهر تهران». *مسائل اجتماعی ایران*. سال سوم. شماره ۱: ۱۷۶-۱۴۹.

عبدالملکی، احمد؛ زاهدی مازندرانی، محمدجواد؛ ملکی، امیر؛ و علی‌اکبری، اسماعیل (۱۳۹۶) «تبیین جامعه‌شناختی ترس از جرم در شهر تهران». *فصلنامه مطالعات امنیت اجتماعی*. دوره سوم. شماره ۵۱: ۲۳۱-۲۶۰.

عشایری، طاها؛ عباسی، الهام؛ نطقی، علیرضا؛ آخوندزاده آرانی، محدثه؛ و نوری، رمضانعلی (۱۳۹۶) «عوامل مؤثر بر ترس زنان از جرم در فضای شهری». *پژوهش‌های دانش‌انتظامی*. سال نوزدهم. شماره ۷۴: ۱۲۵-۱۵۰.

فرجیها، محمد (۱۳۸۵) «بازتاب رسانه‌ای جرم». *رفاه اجتماعی*. سال ششم. شماره ۲۲: ۵۷-۸۶. قربانی‌زاده، وجه‌الله؛ حسن‌نانگیر، سیدطه (۱۳۹۳) *راهنمای کاربردی فراتحلیل با نرم‌افزار CMA2*. تهران: انتشارات جامعه‌شناسان.

قربانی‌زاده، وجه‌الله؛ حسن‌نانگیر، سیدطه؛ و رودساز، حبیب (۱۳۹۲) «فراتحلیل عوامل مؤثر بر پذیرش فناوری اطلاعات در ایران». *پژوهش‌های مدیریت در ایران*. سال هفدهم. شماره ۲: ۱۷۷-۱۹۶.

گیدنز، آنتونی (۱۳۹۴) *جامعه‌شناسی*. ترجمه حسن چاوشیان. تهران: نی.

مالمیر، مهدی (۱۳۸۸) «مروری بر نظریه‌های جرم‌شناختی و جامعه‌شناختی پیشگیری از جرم بر اساس تقسیم‌بندی ون‌ویک و دوارد». *فصلنامه پیشگیری از جرم*. سال چهارم. شماره ۱۱: ۱۴۹-۱۷۰.

محسنی‌تبریز، علیرضا؛ قهرمانی، سهراب؛ و یاهم، سجاد (۱۳۹۰) «فضاهای بی‌دفاع شهری و خشونت (مطالعه موردی فضاهای بی‌دفاع شهر تهران)». *جامعه‌شناسی کاربردی*. سال بیست و دوم. شماره ۴۴: ۵۱-۷۰.

محمدی، محمدعلی؛ ودادهیر، ابوعلی؛ سیفی، علیرضا؛ مشتاق، روشنگر (۱۳۹۱) «فراتحلیل مطالعات فقر در ایران». *فصلنامه رفاه اجتماعی*. سال دوازدهم. شماره ۴۵: ۷-۴۳.

نیوی، عبدالحسین؛ چبیشه، فرات (۱۳۹۴) «بررسی برخی عوامل اجتماعی مؤثر بر ترس از جرم و پیامدهای آن (مورد مطالعه: شهروندان ۱۸ سال و بالاتر اهواز)». *مطالعات علوم اجتماعی ایران*. سال دوازدهم. شماره ۴۴: ۱۲۸-۱۱۴.

نیازی، محسن؛ شاطریان، محسن؛ بابایی، حسن؛ و صدیق محمدی، محمد (۱۳۹۴) «فراتحلیل عوامل مؤثر بر ترس از جرم در پژوهش‌های ایرانی». *مسائل اجتماعی ایران*. سال ششم. شماره ۲: ۱۹۵-۲۱۸.

فرا تحلیل مطالعات انجام شده در زمینه عوامل مؤثر بر ترس از جرم در بین شهروندان ایرانی

نیازی، محسن؛ عباسزاده، محمد؛ بیات، بهرام؛ و عشایری، طاها (۱۳۹۶) «فرا تحلیل بررسی عوامل مؤثر بر ترس از جرم در بین شهروندان». پژوهش‌های دانش انتظامی. سال نوزدهم. شماره ۳: ۴۱-۶۷.

هومن، حیدرعلی (۱۳۹۲) راهنمای عملی فرا تحلیل در پژوهش علمی. تهران: سمت.

Brewin, Chris R, et al. (2000) Fear, Helplessness, and Horror in Posttraumatic Stress Disorder: Investigating DSM-IV Criterion A2 in Victims of Violent Crime. 3, S.L.: Journal of Traumatic Stress, 2000, Vol. 13, Pp. 509-499.

Brewin, Chris R, et al. (2000) Fear, Helplessness, and Horror in Posttraumatic Stress Disorder: Investigating DSM-IV Criterion A2 in Victims of Violent Crime. 3, S.L. : Journal of Traumatic Stress, 2000, Vol. 13, Pp. 509-499.

Brown, B.B. Werner, C.M. Smith, K.R. Tribby, C.P & Miller, H. (2014) Physical Activity Mediates the Relationship between Perceived Crime Safety and Obesity. Preventive Medicine. 66, 140-144.

Cohen, J. (1977) Statistical Power Analysis for the Behavioral Sciences: (Rev. Ed). New York: Academic Press.

Cook, C. L. and Fox, K. A. (2011). Fear of Property Crime: Examining the Effects of Victimization, Vicarious Victimization, and Perceived Risk, Violence and Victims, No 5: 684-700.

Dina Hummelsheim Helmut, Hirtenlehner Jonathan, Jackson Dietrich Oberwittler, (2011) Social Insecurities and Fear of Crime: A Cross - National Study on the Impact of Welfare State Policies on Crime- Related Anxieties, Eroupean Sociological Review Advance Access, Published March 2010.

Dolan, P & Peasgood, T. (2007) Estimating the Economic and Social Costs of the Fear of Crime. The British Journal of Criminology. 47 (1): 121-132.

Dowdell, E. B. and Santucci, M. E. (2003) The Relationship between Health Risk Behaviors and Fear in one Urban Seventh Grade Class. Journal of Paediatric Nursing, 18 (3), 187-94.

Hawdon, J. E., Ryan, J., & Griffin, S. P. (2003) Policing Tactics and Perceptions of Police Legitimacy, Police Quarterly, Vol. 6, No. 4, pp: 469-491.

Jackson, J. (2004) Experience and Expression: Social and Cultural Significance in the Fear of Crime. British Journal of Criminology, 44(6),946-966.

Karakus, Onder, Edmund F. McGarrell and Oguzhan Basibuyuk.(2010) "Fear of Crime among Citizens of Turkey", Journal of Criminal Justice, No. 38, pp.174-184.

- Kelling, George L.; Wilson, James Q. (1982) Broken Windows: the police and Neighborhood Safety. *Atlantic Monthly*. 249(3):29-38.
- Li, S. (2010). The Effectiveness of Corrective Feedback in SLA: A Meta-Analysis, *Language Learning*, Vol. 60, No. 2, Pp: 309-365.
- Lorenc, T. Clayton, S. Neary, D. Whitehead, M. Petticrew, M. Thomson, H et al. (2012) Crime, Fear of Crime, Environment, and Mental Health and Wellbeing: Mapping Review of Theories and Causal Pathways. *Health & Place*. 18: 757-756.
- Nicholson, D.F. (2010) Disadvantaged Neighborhoods and Fear of Crime: Does Family Structure Matter. PhD Dissertation, The University of Oklahoma.
- Pigott, T. D. (2012) *Advances in Meta-Analysis*. New York: Springer.
- Piscitelli, A., & Perrella, A.M.L. Fear of Crime and Participation in Associational Life. *The Social Science Journal* (2017), <http://dx.doi.org/10.1016/j.soscij.2017.01.001>.
- Scarborough, K.B. Toya, Z.L.H, Kenneth J.N. Wayne L.L & Leanne F.A. (July–August 2010). Assessing the Relationship between Individual Characteristics, Neighborhood Context, and Fear of Crime. *Journal of Criminal Justice*, 38(4), 819-826.
- Schafer, J. A., Huebner, B. M., Bynum, T. S. (2006). Fear of crime and Criminal Victimization: Gender-Based Contrasts, *Journal of Criminal Justice*, Vol. 34. No. 3, Pp: 285-301.
- Sirgy, M.J. and Cornwell, T. (2002) How Neighborhood Features Affect Quality of Life. *Social Indicators Research*, 59, 79-114.
- Snell, Clete (2001) *Neighborhood Structure, Crime, and Fear of Crime: Testing Bursik and Grasmick's Neighborhood Control Theory*, New York: LFB Scholarly Publishing LLC.
- Stafford, M., Chandola, T. and Marmot, M. (2007) Association between Fear of Crime and Mental Health and Physical Functioning.11, s.l. : *American Journal of Public Health*, Vol. 97, Pp. 2081-2076.
- Wilson-Doenges, G. (2000) An Exploration of Sense of Community and Fear of Crime in Gated Communities, *Environment and Behavior* 611–597 :5(32).
- Worrall, J. L. (2006) The Discriminant Validity of Perceptual Incivility Measures. *Justice Quarterly*, 23(3), 360-383.